

- de Europese Commissie te veroordelen tot betaling van 1 000 EUR ter vergoeding van de morele schade die verzoekers door de vaststelling van voormelde verordening hebben geleden en tot betaling van 1 symbolische euro ter vergoeding van materiële schade;
- de Europese Commissie te gelasten, de in verordening (EU) 2016/646 vastgelegde „definitieve conformiteitsfactor” onmiddellijk terug te brengen tot 1, en af te zien van de „tijdelijke conformiteitsfactor” 2,1;
- de Europese Commissie in te kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voeren de verzoekende partijen de volgende middelen aan:

1. Verweerster heeft onjuist gehandeld bij de vaststelling van de bestreden verordening, in de uitoefening van de bevoegdheid die haar door het Europees Parlement en de Raad bij verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie (PB 2007, L 171, blz. 1) was gedelegeerd overeenkomstig besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden, meer in het bijzonder door:
 - schending van voorschriften van primair en afgeleid Unierecht op milieugebied;
 - schending van subsidiaire normen van gemeenschapsrecht, zoals de beginselen van non-regressie, voorzorg, preventie, optreden aan de bron en betaling door de vervuiler;
 - onjuiste toepassing van de procedureregels, daar de Commissie geen gebruik kon maken van de procedure van reglementering met controle om een wezenlijk onderdeel van verordening (EG) nr. 715/2007 te wijzigen;
 - schending van wezenlijke vormvoorschriften, doordat de bestreden verordening niet tot stand is gekomen met de democratische waarborgen die worden geboden wanneer de gewone wetgevingsprocedure van codecisie van het Europees Parlement en de Raad wordt gevolgd.
2. Er is sprake van reële en zekere schade en er bestaat een rechtstreeks causaal verband tussen het gedrag van de Commissie en de beweerde schade.

Beroep ingesteld op 29 maart 2017 — EKETA/Commissie

(Zaak T-198/17)

(2017/C 151/60)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptixis (EKETA) (Thessaloniki, Griekenland) (vertegenwoordigers: V. Christianos en S. Paliou, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- vaststellen dat de door de Europese Commissie bij debetnota nr. 3241615335/29.11.2016 gestelde eis dat EKETA van de voor het ACTIBIO-project ontvangen bijstand een bedrag van 38 241,00 EUR terugbetaalt, ongegrond is ten belope van 9 353,56 EUR;

- vaststellen dat het bedrag van 9 353,56 EUR subsidiabele uitgaven vertegenwoordigt en dat EKETA niet verplicht is dit bedrag aan de Europese Commissie terug te betalen, en
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (hierna: „EKETA”) betwist bij onderhavig beroep de eis die de Commissie in het kader van de uitvoering van het ACTIBIO-project bij debetnota nr. 3241615335/29.11.2016 heeft gesteld. Bij die debetnota heeft de Commissie gevorderd dat EKETA de voor het ACTIBIO-project ontvangen bijstand gedeeltelijk terugbetaalt, namelijk voor een bedrag van 38 241,00 EUR. Die vordering kwam er nadat de Europese Commissie een controle ter plaatse had verricht in de kantoren van verzoeker.
 2. Verzoeker vraagt het Gerecht in die context, overeenkomstig artikel 272 VWEU vast te stellen dat van het hierboven en in de debetnota vermelde bedrag, het bedrag van 9 353,56 EUR subsidiabele uitgaven vertegenwoordigt en dat EKETA niet verplicht is dat bedrag aan de Commissie terug te betalen.
 3. EKETA stelt dat het voornoemde bedrag van 9 353,56 EUR uit subsidiabele personeelskosten, uitgaven voor onderaanneming en indirecte uitgaven bestaat, die de Commissie ten onrechte als niet-subsidiabele uitgaven heeft geweigerd te aanvaarden. Dat de uitgaven van verzoeker subsidiabel zijn, wordt bevestigd door de gegevens die hij de Europese Commissie heeft verstrekt bij de controle ter plaatse en in de daaropvolgende briefwisseling, en die hij thans aan het Gerecht voorlegt.
-